

domekako kontuak

• MIKEL ARAMENDI •

Nazio Batuen ebazpenak «arau» ote dira?

20. printzipioa

Giza eskubideen aldarrikapen unibertsalak 40 urte bete behar zitueneko bezperan, 1988ko abenduaren 9an, Nazio Batuen Asanblada Orokorrak 43/173 ebazpena onartu zuen, *Body of Principles for the Protection of All Persons under Any Form of Detention or Imprisonment* goiburuarekin. Hots, «Edozein atxilotuta edota espetxeratuta motaren pean dauden pertsonen babeserako printzipioen bilduma».

39 printzipio barnatzen dituen bilduma honetako 20.ak honela dio hitzez hitz ingelesez: *If a detained or imprisoned person so requests, he shall if possible be kept in a place of detention or imprisonment reasonably near his usual place of residence*. Hau da, nik ulertzen dudanez behintzat: «Atxilotu edo espetxeratutako pertsonak eskatzen badu, ahal denean haren ohiko bizilekutik zentzuzko distantziara dagokeen espetze edo presondegi batean edukiko da». Bada itzulpen ofizialik gaztelez nahiz frantsesez.

UNHCHRaren datubaseak ez du argitzen F. Fernandez Ordoñez, Kanpo Arazoetako ministro espai-

niarrak, F. Villar Ortiz de Urbina enbaxadoreak, edo zirkunstantzialki ordezkartutako zenak baieztatu botoa eman zuen ala ez; non edo non jasota egongo da hala ere. Galteko arrisku gutxiarekin, apustu egingo nuke baietz, handik hilabete gutxitara Madrileko gobernu sozialistak ETako presoak buruz hartu zuen erabakia kontra-contrakoa izan bazen ere. Askotan gertatzen da New Yorkeko etxe handian alde batera eta gero nork berean bestera egitea.

Dudaezina da, nolabait ere, Nazio Batuen Asanblada Orokorrak onartutako ebazpena dela; ez gehiago eta ez gutxiago. Eta alor honetan Nazio Batuek duten instrumentu nagusietakoa dela, Torturaren aurkako konbentzioa (3452-XXX), Espetxeratuen

tratamendurako arau minimoak (45/111) eta 663-C- XXIV eta 2076-LXII ebazpenekin batera, besteak beste.

Legelariak ez garenok nekez jakin dezakegu hori guztia noraino den Espainian «legezko araua». Nahi beste tema liteke, bestalde, noiz «ahal den» edota «zentzuzko distantzia» zein den. Barrionuevo eta Vera-ri emandako indultuak, hala ere, erakusten du zein malguak eta samurrak diren presoak buruzko arauak... nahi denean.

100 egun Ibarretxeri gandorra mozteko

Ez 100 egun, ezta 100 ordu ere: Ibarretxeren gobernu sorberriak ez du

Gil, bolborategiari su ematen

Zenbaterainoko garrantzia ukan dute Gilen GILa Ceuta eta Melillan agertu eta irabazteko zorian zegoen Marokoko goi esferetan nabari zen haserre latza azpimarratuz CESIDek Rabatetik igorritako informazioek, aspaldidanik ezagunak ziren taxugabekeriak ikertu eta auzitegi-tara bidaltzeko erabakia hartu dutenengan?

begirunezko eperik izan oposizioaren ez Espainiako informazio enpresa nagusien aldetik. Izan ere, *gentleman*-ik ez dagoen lekuan, zer dela eta espero behar zuen horrelako zaldunkeriarik?

Gertakarien ulerpide zuzenagoan ibiliko gara, seguruenik, eredu anglosaxoiarra alderantziz hartuz gero: *perfil baxuko* gobernu honi lehen 100 egunetan, Aste Saindua eta jarraian berehalaxe etorriko den hauteskunde kanpaina baino lehen alegia, moztu nahi diote gandorra, badaezpada ere. Gehiegi oilartu ez dadin edo.

Jaurilaritza berriarekiko jarraia agresiboen zergatien artean ez da makalena inertiarena, noski. *Gurutzada* antiabertzaleari lanbidea ere zor diotenek, nekez modula dezakete euren erasokortasuna. Bestalde, alkatxoka hutsezko dietapean bizi den oposizioa da Gasteizko Legebiltzarrean ageri dena, Iturgaitz eta R. Diezen aitzindaritzapean.

Analogia hutsez bederen, norbaitek gogoratu behar luke, hala ere, 96an lau urterako oposizioaldia esprintean hasi ondoren zer gertatzen ari zaion PSOeri.

Begi-zeharka

• ANDONI EGAÑA •

Juan Jose Ibarretxe

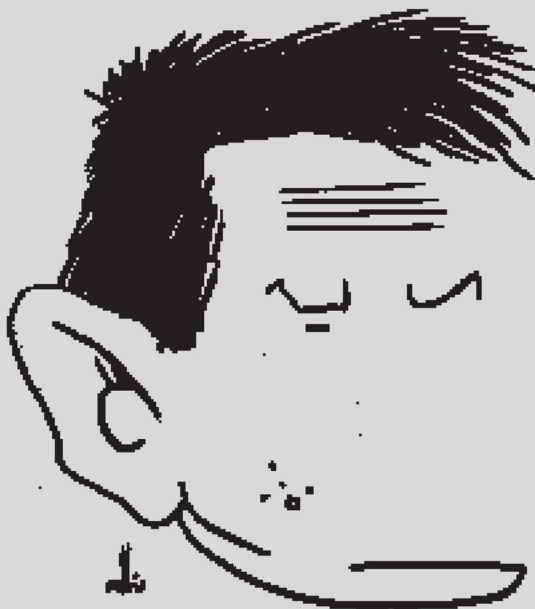
Lehendakaria

Tituluazpikotzat beste edozein jar niezaiokeen baina. «Kudeatzailea» jartzeko tentazioa izan dut. Hitz horri eta hitzaren esanahiari diodan herria handiegia da, ordea, eta edonor dela ere, hautatu berri batek merezi du lehen hankasartzea egin artean bake-bakean uztea.

Lehendakari berriak ezer gutxi dakigu, nik behintzat, eta ostegun gauez telebistan kontatuko dituenak entzun gabe aritzeak nire idazlan ariketari funbulista baten arriskuaren zirrara kutsatzen dio. Abiatu egingo naiz alanbrean itsu-itsuan. Pertsona saihesturik, pertsonaje lainoa azaldu digute Ibarretxe, kitenkeriari egiten ez duena, potolokerien arerio, hizke-

taldi luze eta apartsuetara bainoago lan isil eta setatsura emana.

Eta horrek kezkatu egiten nau. Lan isilean trebatua izatea, negoziaketan temati aritzea edo eguneroko betebeharretan grinaz jokatzeko... ez baititut aparteko dohaintzat jotzen, edozein langilek, denik apalenak ere, bere behar lituzkeen ezaugarritzat baino. Oso dela trebatua, oso dela tematia eta oso dela lanean grina esango didate orduan. Baina horrek ez du nire kezka sakondu baizik egingo. «Oso» horrekin alderatzen ari baitira, eta aitortzen, Lehendakari ze-

reginetan aritu izan direnak edota Lehendakari izateko bidean geratu diren hautagaiak ez zirela «hain» trebatu, temati edo langile.

Agirreregangandik gerrabitarteko kiro-

lari eta akzio gizonaren irudi oldar eta gaztea geratu zaigu. Leizaola Parisko aitona genuen, belaunetaren berrakian babestua, kapela handi baten pean maitagarriki lepamehatuz zihoana. Noizbehinka kanpotik, lurralde eguzkitu eta urrunen batetik bisitari datorren osaba ondobizi, abenturazale eta gaztearena zen Garaikotxearen irudia. Eta Ardanazak berriz, kostata baina, autokarabana jabe den familiaburu patxadatsuaren irudia saldu zigan. (Hitzak zehazte aldera, esan dezadan kosta zitzaiona ez zela autokarabana, irudi hura saltzea baizik).

Denak behar du denbora eta ikusiko dugu Ibarretxeren lanak ze irudi hartzera daraman. Sasoi onean iritsi da Ajuria Eneara. Lizarrak-Garazikoak mirariak lortu ditu, eta uda aurretik EGA azkerketa gainditu ezean Lehendakariatzatik kanpo uzteko prest zegoen askoren abarrotsa militanteki isildu egin da. Edo berak isildu du, ahalegintzen badakiela erakutsiz. Eta dena kontatzeari ekinez gero, lasterka ni baino gehiago da.